

Énelőttem az út

*Énelőttem az út
háromszor harbuckázott
mikor magát ajánlotta*

*nyelvét ostoros ágnak
csattogó madárszárnyak
sistergő pernyének mutogatta*

*arcát könnyekkel betakarta
kőbe harapott, fintorgott
nevetett, mint a gyerekek a bajban*

*hányta-vetette magát
haját hullásig tépte
mutatott fekete vermet*

*énelőttem az út
tündöklő tündérsziclát
felemelt, morzsolt*

*ropogó hóba fagyott
varjúnymokat mutatott
körmös angyalokat festett*

*hallod-e, hallod-e, hallod
vess rám egy tekintetet
figyeltem gyulladt szemmel*

*hidakat tépett a század
számoltam a napokat, nem akartam
neoncsőben menetelni az égig*

*nem akartam veszni, nem akartam
borostyánba-zárt lovaskatonák
sisakján forogni halálba*

*s hallottam saját csigolyámat csikorogni
szőrme kupolás kabátom alatt
hallottam álmomban is az utat*

*idegen nyelveken susogott
jósolt a szerelemről, neveket
dadogott fájdalmában*

tenyeréből parazsat evett
csillagot harapott ketté
fordulj meg, fordulj meg

énelöttem az út
mikor magát ajánlotta
mint aki bicskát nyelt, meggörnyedt

s mint aki távolból lát
idegen hajszát, gyilkos
tréfát, s nem menekülhet

nevetve, mint a gyerekek
úgy hajtottam az útra
lázongó fejemet: vigye!

Együgyű ének

Ha őrlődni, mint a búzaszem
ha nem lenni nyugtot sohasem
ha szerelem, ha szerelem
ha őrlődni, mint a búzaszem

Könnyű ha lenni, mint a pille
nehéz ha lenni, mint a kő
ha ráborulni égre, földre
ha mint a kő és mint a pille

Ha hazatalálni és ha nem
ha nyomomban farkas, varjú sem
ha kezemben fáklya, fáklya sem
ha hazatalálni és ha nem

Ha felkarolnak a szelek
ha mosolyognak az istenek
ha folyó sodor óceánig
ha óceánig, ha kopjafáig

Ha fut belőle áldomásra
jó borra hogyha fut, ha nem
ha fut belőle ritka lázra
boldogságra ha fut, ha nem

Ha őrlődni, mint a búzaszem
ha nem lenni nyugtot sohasem
ha szerelem, ha szerelem
ha őrlődni, mint a búzaszem